

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Petra Šebka a soudců Mgr. Kateřiny Kopečkové, Ph.D. a Mgr. Filipa Skřivana v právní věci

žalobce: J. H.
bytem X
zastoupený Mgr. Miroslavem Burgetem, advokátem
sídlem Aloise Krále 2640/10, Prostějov

proti
žalovanému: **Krajský úřad Zlínského kraje**
sídlem Tř. T. Bati 21, Zlín

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21.11.2018, č.j. KUZZL 74098/2018, sp. zn. KUSP 77115/2012 ÚP-Ha,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 21.11.2018, č.j. KUZZL 74098/2018, sp. zn. KUSP 77115/2012 ÚP-Ha, se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení k rukám advokáta Mgr. Miroslava Burgeta, advokáta se sídlem Aloise Krále 10, Prostějov, ve výši 11 228 Kč, do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobce brojí proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21.11.2018, č.j. KUZL 74098/2018, sp. zn. KUSP 77115/2012 ÚP-Ha, kterým bylo změněno usnesení Úřadu městysu Buchlovice, odboru výstavby (dále jen „stavební úřad“) ze dne 12.10.2012, č.j. 1287/2011-21-D-Zam, tak, že po provedené změně zní „Rozhodnutí“, „Úřad městysu Buchlovice, odbor výstavby...dle § 13 odst. 1 písm. g) zákon ač. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu...zamítá žádost o vydání dodatečného povolení stavby „Konstrukce 6 ks – voliéry pro chov exotického ptactva“ na pozemcích (pozemkové parcely) parc. č. X a X v k.ú. X...“ a ve zbytku bylo prvostupňové rozhodnutí potvrzeno.
2. Žalobce se žalobou spojil návrh podle § 101a odst. 1 věty druhé zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s“), na zrušení opatření obecné povahy – Územního plánu obce Buchlovice schváleného usnesením zastupitelstva obce Buchlovice ze dne 29.6.2006, č.j. 16/3/2006, v části týkající vymezení regulativu plochy bydlení – individuální bydlení čisté (Bc), který nepřipouští v této ploše chov drobného zvířectva. Krajský soud v Brně usnesením ze dne 23.1.2019, č.j. 62 A 2/2019-11, vyloučil tento návrh k samostatnému projednání.

I. Shrnutí žalobní argumentace

3. Žalobce namítá, že postup stavebního úřadu a žalovaného, kterým byla zamítnuta jeho žádost o vydání dodatečného povolení stavby šesti voliér pro chov exotického ptactva, je vůči žalobci diskriminační. Chov drobného zvířectva na vlastním pozemku je projevem ústavního práva vlastnit majetek ve smyslu čl. 11 Listiny základních práv a svobod. Pokud obec Buchlovice územním plánem zcela vyloučila možnost takového chovu v určité, nikoli bezvýznamné části obce, jedná se o postup odporující zákonu a v rozporu s čl. 4 odst. 2 Listiny základních práv a svobod. Nadto ostatní obyvatelé územní plán v tomto regulativu nedodrží, dokonce chovají hospodářská zvířata, a ze strany obce není dodržování tohoto regulativu vynucováno. To ostatně vyplynulo i z dokazování výsledkem svědků v prvostupňovém řízení. Postup stavebního úřadu a žalovaného je tedy nezákonný. S ohledem na uvedené je podle žalobce třeba přezkoumat i zákonnost předmětného regulativu stanoveného územním plánem městysu Buchlovice.
4. Žalobce navrhl, aby zdejší soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Na svém procesním postoji žalobce setrval po celou dobu řízení před zdejším soudem.

II. Shrnutí procesního stanoviska žalovaného

5. Žalovaný nesouhlasí se žalobou, napadené rozhodnutí považuje za správné a odůvodněné, neboť s ohledem na regulativ stanovený plánem územním plánem městysu Buchlovice, nemohl o odvolání rozhodnout jiným způsobem.
6. Taktéž žalovaný setrval na svém procesním postoji po celou dobu řízení před zdejším soudem a navrhl, aby zdejší soud žalobu zamítl.

III. Posouzení věci

7. Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 s.ř.s.), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s.ř.s.), žaloba je přípustná (§ 65, § 68 a § 70 s.ř.s.).

8. Zdejší soud napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.) podle skutkového a právního stavu ke dni rozhodnutí žalovaného (§ 75 odst. 1 s.ř.s.) a bez jednání za splnění podmínek podle § 51 odst. 1 s.ř.s. dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
9. Stavební úřad rozhodnutím ze dne 12.10.2012, č.j. 1287/2011-21-D-Zam, zamítl žádost žalobce o dodatečné povolení stavby „konstrukce 6 ks – voliéry pro chov exotického ptactva“ na pozemcích parc. č. X a X v k.ú. X. Žalovaný s odkazem na územní plán obce Buchlovice v části zakazující na ploše, do níž spadají i pozemky žalobce parc. č. X a X v k.ú. X, chov drobného zvířectva, prvostupňové rozhodnutí potvrdil. Předmětná stavba je podle žalovaného umístěna na pozemcích, které jsou součástí plochy Bc, vymezené územním plánem jako plochy pro bydlení - individuální bydlení čisté. Jedná se o plochy nízkopodlažní zástavby s dominující funkcí individuálního bydlení v rodinných domech bez možnosti chovu drobného zvířectva. Ani skutečnost, že v dané lokalitě chovají zvířectvo jiní obyvatelé, nemůže být důvodem k tomu, aby stavební úřad dodatečně povolil stavbu, která je umístěna v rozporu s platným územním plánem.
10. Podstatou sporu v nyní posuzované věci je, zda se rozhodnutí žalovaného opírá o zákonný podklad, kterým byl v tomto případě územní plán, resp. jeho konkrétní regulativ.
11. V návaznosti na návrh žalobce na tzv. na incidenční přezkum opatření obecné povahy dle § 101a odst. 1 věty druhé s.ř.s., který je oprávněn podat jen ten, kdo je současně oprávněn podat ve správním soudnictví žalobu nebo jiný návrh ve věci, ve které bylo opatření obecné povahy užito, zdejší soud rozsudkem ze dne 18.2.2021, č.j. 67 A 1/2019-50, zrušil regulativ „bez možnosti chovu drobného zvířectva“ v části 2.2.3. regulativů územního rozvoje Plochy bydlení – individuální bydlení čisté (Bc), územního plánu schváleného usnesením zastupitelstva obce Buchlovice ze dne 29.6.2006, č.j. 16/3/2006, a to ke dni vyhlášení citovaného rozsudku. Zdejší soud v tomto rozsudku de facto přisvědčil argumentaci žalobce, neboť dospěl k závěru, že tak výrazné omezení vlastnického práva, jaké představuje zákaz chovu drobného zvířectva na ploše Bc městyse Buchlovice, nemůže z hlediska proporcionality obstát. *„Podle zdejšího soudu představuje zákaz chovu drobných zvířat na území obce, tedy i drobného chovu exotického ptactva, podstatný zásah do vlastnického práva, nadto za situace, kdy regulace chovu zvířat již je regulována řadou zvláštních zákonů. Z článku 11 Listiny základních práv a svobod vyplývá základní právo každého vlastnit majetek, přičemž vlastnictví mimo jiné nesmí být zneužito na újmou práv druhých anebo v rozporu se zákonem chráněnými obecnými zájmy. Jeho výkon nesmí poškozovat lidské zdraví, přírodu a životní prostředí nad míru stanovenou zákonem. Lze si tedy představit řadu situací, kdy se chov drobného zvířectva dostane do kolize s jinými chráněnými zájmy, a na tyto situace pak dopadají příslušná ustanovení zvláštních zákonů (např. zákon č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů, č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání, č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů či č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání či zákona). Odpůrce však přistoupil k plošnému zákazu chovu drobného zvířectva na části svého území. ...za předpokladu dodržení zásady subsidiarity a minimalizace zásahu může územním plánem dojít k omezení vlastníka nebo jiného nositele věcných práv k pozemkům či stavbám v území regulovaném tímto plánem, nepřesáhnou-li spravedlivou míru; taková omezení nevyžadují souhlas dotyčného vlastníka, který je povinen strpět je bez náhrady (rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 21.7.2009, č.j. 1 Ao 1/2009-120). Pokud jde o regulativ nepřípustnosti chovu drobného zvířectva v ploše Bc, nacházející se v*

centrální části obce, územní plán nedává ani rámcově odpověď na to, proč odpůrce přistoupil k takovému omezení. To samo o sobě však nemůže být důvodem pro zrušení napadené části opatření obecné povahy pro nepřezkoumatelnost (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10.4.2018, č.j. 3 As 119/2017-30). Nicméně, podle zdejšího soudu tak významné omezení vlastnického práva za situace, kdy je charakter bydlení v obci územním plánem popisován jako bydlení v nízkopodlažní zástavbě s dominující funkcí individuálního bydlení v rodinných domech, v dalších částech obce je bydlení u rodinných domů doplněno chovem drobného hospodářského zvířectva s využíváním užitkových zahrad a záhumenků, což odpovídá charakteru menší obce o zhruba 2 až 3 tisících obyvatel (část E, kapitola 1 územního plánu), kdy se tedy jedná o bydlení spíše venkovského typu, s nímž je chov drobného hospodářského zvířectva pro vlastní potřebu tradičně spojen, by mohly ospravedlňovat pouze stejně významné specifické okolnosti související kupř. s ochranou veřejného zájmu, specifické kulturní památky či přírodní hodnoty, jinými slovy, muselo by se jednat o omezení sledující legitimní cíl v souladu se zásadou proporcionality.“ (rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 18.2.2021, č.j. 67 A 1/2019-50).

12. Právě porušení regulativu zákazu chovu drobného zvířectva v ploše čistého bydlení individuálního (Bc) bylo jediným nosným důvodem, pro který žalovaný potvrdil rozhodnutí stavebního úřadu, kterým byla zamítnuta žádost navrhovatele o dodatečné povolení stavby „konstrukce 6 ks – voliéry pro chov exotického ptactva“ na pozemcích parc. č. X a parc. č. X v k.ú. X.
13. Vzhledem k tomu, že žalovaný své rozhodnutí neopíral o žádné další důvody, např. o takové, které by se zabývaly rozsahem, povahou a účelem žalobce chovu či tím, zda je chov v souladu s požadavky stavebního zákona, zvláštních právních předpisů či jiných regulativů územního plánu (mimo již zmíněný zrušený regulativ), je jeho rozhodnutí nezákonné, neboť se opírá o část územního plánu městyse Buchlovice, která byla pro nezákonnost zrušena. Za této situace, v intencích usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 13.9.2016, č.j. 5 As 194/2014-36, je na místě poskytnout účinnou soudní ochranu právům žalobce právě v případě, kdy se individuální správní akt opírá o nezákonné opatření obecné povahy, což nemůže vést zdejší soud k jinému postupu, než ke zrušení napadeného rozhodnutí žalovaného.
14. Zdejší soud proto rozhodnutí žalovaného podle § 78 odst. 1 s.ř.s. zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s.ř.s.). Osud prvostupňového rozhodnutí nechtě je odvislý od postupu žalovaného v dalším řízení, v němž je žalovaný vázán právním názorem zdejšího soudu vysloveným v tomto rozhodnutí (§ 78 odst. 5 s.ř.s.)

VI. Náklady řízení

15. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 větu první s.ř.s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, jež důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.
16. Žalovaný ve věci nebyl úspěšný, a proto právo na náhradu nákladů řízení nemá. Žalobce byl ve věci úspěšný, a proto mu náleží právo na náhradu nákladů řízení. Důvodně a účelně vynaložené náklady spočívají v zaplaceném soudním poplatku za žalobu ve výši 3 000 Kč a dále náklady zastoupení advokátem za dva úkony právní služby po 3 100 Kč spočívající v převzetí a přípravě zastoupení a sepsání žaloby (§ 11 odst. 1 písm. a/ a d/ vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu), společně se dvěma režijními paušály po 300 Kč (§ 13

odst. 4 advokátního tarifu). Jelikož je zástupce žalobce plátcem daně z přidané hodnoty, zvyšuje se odměna a náhrada hotových výdajů o částku odpovídající této dani, tj. o 1 428 Kč. Celková výše nákladů řízení žalobce tak činí 11 228 Kč. K zaplacení byla neúspěšnému žalovanému stanovena přiměřená lhůta.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 4. března 2021

Mgr. Petr Šebek v.r.
předseda senátu